

РЕШЕНИЕ

№ 141

гр. Сандански, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САНДАНСКИ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година
в следния състав:

Председател: Рая Д. Манолева

при участието на секретаря Мария Ил. Малинска
като разгледа докладваното от Рая Д. Манолева Административно
наказателно дело № 20231250200312 по описа за 2023 година

и за да се произнеса, взех предвид следното:

Производството е с правно основание чл.59 от ЗАНН и е образувано по
жалба на **Г. М. М.**, ЕГН – *****, с постоянен и настоящ адрес – гр.
*****, ул. “*****“ № *****, **против Наказателно постановление №**
339а-41/05.04.2023г. на Началник РУ – Сандански към ОДМВР - Благоевград,
с което на жалбоподателя за административно нарушение по чл.69, ал.1
ЗМВР, на основание чл.258, ал.1 ЗМВР е наложено административно
наказание “Глоба” в размер на **200 /двеста/ лева**.

В жалбата се сочи, че процесното НП е неправилно и
незаконосъобразно. Твърди се, че изложената в НП фактическа обстановка, не
отговаря на действителността, както и, че постановлението е в противоречие
с основни административно наказателни норми. Искане се от съда да отмени
атакуваното НП.

В съдебно заседание жалбоподателят – се явява лично и с надлежно
упълномощен защитник, който поддържа жалбата по изложените в същата
съобщения. В хода на делото по същество пледира за отмяна на атакуваното
НП като неправилно и незаконосъобразно. Представя писмена защита.

Административно-наказващият орган и Районна прокуратура – Благоевград, редовно и своевременно призовани, не ангажират представители по делото и не изразяват становище по жалбата.

Съдът, след като съобрази доводите на страните, събрания по делото доказателствен материал и закона, установи от фактическа страна следното:

На 05.01.2023г. длъжностни лица при РУ – Сандански - актосъставителят Ц. Ч., в присъствието на свидетеля Е. К., съставила на жалб.М. АУАН, затова че на същата дата около 10.00 часа в гр. Сандански, при извършване на полицейска проверка е установено, че Г. М. не изпълнява полицейско разпореждане с рег.№339р-27305/22 да премести товарен автомобил „*****“ с рег. № ***** и да го разположи на място, което не затруднява безпроблемното преминаване на МПС и да осигури достъп до входа на гараж на ул.“***** №*****, с което е осъществил състава на нарушението по чл.69, ал.1 от ЗМВР. АУАН бил съставен в присъствие на нарушителя, като същия отказал да го подпише, което обстоятелство е удостоверено с подпис на свидетел.

Въз основа на акта за нарушение, на 05.04.2023г. Началник РУ – Сандански, като надлежно упълномощен представител на административно-наказващия орган, е издал атакуваното НП № 339а-41/05.04.2023г., с което на жалбоподателя за административно нарушение по чл.69, ал.1 ЗМВР, на основание чл.258, ал.1 ЗМВР е наложено административно наказание “Глоба” в размер на 200 /двеста/ лева.

НП е връчено лично на жалбоподателя на 19.04.2023 година, видно от отбелязването върху разписката към НП, приложено по делото.

Посочените в акта за нарушение фактически констатации се потвърждават с показанията на актосъставителя Ч., както и от допуснатия по искане на защитата свидетел – М. М.а.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на посочените свидетели и от приложените към административно-наказателната преписка и приети по делото писмени доказателства.

Гласните и писмените доказателства, събрани по делото са безпротиворечиви относно подлежащите на доказване факти и установяват по

несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователни и логични.

Съдът изцяло кредитира показанията на свидетелите Ч. и М.а, които прецени като еднопосочни, безпротиворечиви, конкретни и съответни на писмените доказателства по делото. Съдът възприе с доверие и писмените доказателства по делото, които също прецени като еднопосочни и безпротиворечиви. Доколкото доказателствената съвкупност е безпротиворечива и по аргумент от разпоредбата на чл.305, ал.3 НПК съдът намери, че по-детайлен доказателствен анализ не дължи да излага.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

При разглеждане на дела срещу наказателни постановления, районният съд е винаги инстанция по същество - чл.63, ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законосъобразността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

При извършване на дължимата служебна проверка съдът намери, че по делото не са представени заповеди относно компетентността на АНО да съставя АУАН и НП. В тежест на АНО е да представи доказателства за компетентността си, като в тази връзка, съдът намира, че по делото липсват такива доказателства, а АУАН и издаденото въз основа на него НП се явяват незаконосъобразни.

Независимо от този извод съдът намери, че при съставяне на акта за установяване на нарушението и наказателното постановление е допуснато нарушение на чл.42, т.5 ЗАНН, респективно - чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, което е съществено, тъй като е ограничило правото на защита на жалбоподателя, препятствайки го да разбере какво административно наказателно обвинение му е повдигнато, което нарушение е неотстранимо на настоящия етап от производството и има за последица цялостна отмяна на издаденото наказателно постановление.

В акта за установяване на нарушението като нарушени е посочена разпоредбата на чл.69, ал.1 ЗМВР, която гласи: *„Полицейските органи могат да призовават в служебните помещения граждани за изпълнение на определения им с този закон правомощия“*.

Сочената като нарушена от актосъставителя разпоредба урежда формата на призоваването, но не и задължението на гражданите да се явят при призоваване, в каквото според актосъставителя се е изразило нарушението на жалбоподателя, т.е. още в АУАН неправилно е посочена нарушената разпоредба. Коментираните нарушения не са били отстранени впоследствие и с издаденото наказателно постановление. Наказващият орган е посочил същата правна норма - чл.69, ал.1 от ЗМВР като нарушена, под която обаче отново не се подвеждат фактическите твърдения за осъщественото от жалбоподателя нарушение.

По същество задължението на редовно призования гражданин да се яви в местата по чл.69, ал.1 ЗМВР се съдържа в разпоредбата на чл.258, ал.1 ЗМВР, която е същевременно и санкционна и предвижда отговорността им при неизпълнение на това задължение. Видно обаче, както от съдържанието на акта за нарушение, така и от НП, че в случая на жалбоподателя е вменено нарушение във връзка с неизпълнение на полицейско разпореждане да премести товарен автомобил „*****“ с рег. № ***** Така описаната фактическа обстановка по никакъв начин не съответства на вмененото на М. адм.нарушение по чл.69, ал.1 ЗМВР, която както съдът посочи по-горе касае формата на призоваване на полицейските органи в служебните помещения, на граждани за изпълнение на определените им с този закон правомощия, но посочената разпоредба не кореспондира с описанието на административното нарушение, за което е ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя. Горното е грубо нарушение на процесуалните правила, което е ограничило правото на защита на жалбоподателя, като е довело до абсолютна невъзможност жалбоподателят да разбере за какво конкретно административно нарушение се ангажира отговорността му. Коментираното нарушение не може да бъде отстранено в производството по съдебен контрол, където е недопустимо за първи път коректно да бъде посочена нарушената разпоредба.

Посочените нарушения на процесуалните правила са от категорията на съществените, тъй като са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице и са основания за отмяна на обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

С оглед изложеното настоящата инстанция приема, че обжалваното

наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно, и като такова следва да бъде отменено.

В съдебно заседание процесуалния представител на жалбоподателя прави искане за присъждане на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН, за направени по делото разноски. Представен е договор за правна помощ, от който е видно, че жалбоподателя е направил разноски в административнонаказателното производство в размер на 400 лв. за изплащане на адвокатски хонорар за правна помощ. Предвид изхода на делото, и като съобрази разпоредбата на чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.2 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /изм. и доп. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2022г./, съдът намира че направения разход за адвокатско възнаграждение не надвишава посочения размер, поради което на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2 вр. ал.3, т.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло като неправилно и незаконосъобразно **Наказателно постановление № 339а-41/05.04.2023г.** на Началник РУ – Сандански към ОДМВР - Благоевград, с което на жалбоподателя **Г. М. М.**, ЕГН – *****, с постоянен и настоящ адрес – гр. *****, ул.“*****“ № ****, за административно нарушение по чл.69, ал.1 ЗМВР, на основание чл.258, ал.1 ЗМВР е наложено административно наказание “Глоба” в размер на **200 /двеста/ лева.**

ОСЪЖДА ОДМВР Благоевград, *да заплати* на Г. М. М., ЕГН – *****, с постоянен и настоящ адрес – гр. *****, ул.“*****“ № ****, деловодни разноски в размер на **400/четиристотин/ лева.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване 14-дневен срок от съобщаването на страните пред Административен съд - Благоевград.

Съдия при Районен съд – Сандански: _____